

Skatteministeriet

28. november 2014
J.nr.14-0357670

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 42 - Forslag til Lov om ændring af skatteforvaltningsloven, opkrævningsloven og forskellige andre love. (Hurtig afslutning i visse klagesager, omkostningsgodtgørelse i retssager, dækningsrækkefølgen for underholdsbidrag, restanceforebyggelse, momsregistrering af visse virksomheder, forbedret inddrivelse af restancer til det offentlige m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 5 af 26. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Benny Engelbrecht

/ Per Hvas

Spørgsmål

Forbuddet mod og konsekvenserne af at tage et honorar svarende til en andel af det økonomiske udbytte er i alle øvrige regelsæt (eksempelvis de advokatetiske regler og i lov om juridisk rådgivning) rettet mod rådgiveren og ikke modtageren af rådgivning, idet der er tale om regler, hvis grundlæggende formål er at beskytte forbrugeren. Ministeren anmodes om at forklare, hvorfor man nu med forslaget § 4 retter konsekvenserne mod modtageren af rådgivningen og ikke rådgiveren, og dermed bryder med den linje, der er lagt på dette område i øvrig lovgivning og i øvrigt bryder med selve formålet med bestemmelserne som er forbrugerbeskyttelseshensyn?

Svar

Forslaget har alene til formål at undgå, at skattelovgivningen understøtter indgåelsen af aftaler om no cure no pay ved, at tredjemandstilskuddet ydes skattefrit.